

ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' • ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2003 • τεύχος 2ον

Διεύθυνσις Περιοδικοῦ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 174, Τ.Κ. 542 49 ΧΑΡΙΛΑΟΥ • ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΙΝΗΣΙΩΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Ἐγκρ. Ἀποφάσεως 10893/95
Περίοδος Γ' ἔτος Α'
Μάρτιος - Ἀπρίλιος 2003
Ἀριθμός τεύχους 2

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ὁ Ἀείμνηστος Προποσάγγελος καί Ἀρχιεραμα-
τατεύς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλά-
δος π. Εὐγένιος Τόμπρος (1905-1982).

Ἔτος Ἰδρύσεως τοῦ Περιοδικοῦ Ὀκτώβριος 1950

ΕΚΔΟΤΗΣ :

Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τηλ. Ἱερᾶς Μητροπόλεως: 2310-300177

Συντάσσεται ὑπό Ἐπιτροπῆς.

Διά τήν ἀλληλογραφίαν ἀπευθύνεσθε:

Περιοδικόν

«ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ»
Κωνσταντινουπόλεως 174, 542 49 ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τό ὄραμα τοῦ πρωτομ. Στεφάνου κατά τό ὅποιον εἶδεν
«τόν Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ Πατρός». (Πράξ. Ζ' 55.56). Εἶναι ἡ ἀρχαιότερα ἴσως εἰκὼν ἐν ἣ πα-
ρίσταται ὁ Υἱὸς καί ὁ Πατήρ. Ἀπό Ἑλλην. Βυζαντ. Χει-
ρόγραφοι τοῦ 9ου αἰῶνος. (Ἐθνική Βιβλιοθήκη τῶν Πα-
ρισίων).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδες

- 1) ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΠΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗ
ΑΝΑΣΤΑΣΕΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ 3
- 2) ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗΣ ΕΓΚΥΚΛΙΑΟΥ 4

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΕΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΠΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΥΦ' ΗΜΑΣ ΓΝΗΣΙΟΥΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥΣ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΥΣ

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα. Χάρις καί Εἰρήνη παρὰ τοῦ, ἐνδόξως Ἀναστάντος Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ τῶν ἡμετέρων εὐχῶν καί εὐλογιῶν, εἶψαν μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ὁ Θεός τῆς κτίσεως, ὁ ὠμιλῆσας εἰς τὰς θυνέλλας, ὁ Θεός τῆς Ἱστορίας, ὁ ὠμιλῆσας διὰ τοῦ Μωϋσέως, ὁ εἰς τὴν συνείδησιν ὡς Θεός τῆς ἀγαθωσύνης ὁμιλῶν, ἔλαβε σάρκα διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καί σταυρόν ὑπέμεινε καί ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Θεός τοῦ ἀπειροῦ, Θεός τῆς αἰωνιότητος, Θεός τῶν οἰκτιρῶν καί τοῦ ἐλέους. Ἀνέστη Ἐκεῖνος, τόν Ὅποιον **προκατήγγειλαν οἱ Προφῆται**, ὁ εἰπὼν «Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἡ δόδος καί ἡ ἀλήθεια, ἡ θύρα, δι' ἧς θά διέλθωσι τὰ λογικά πρόδοτα διὰ νά κατευθυνθῶσι πρὸς θείας νομάς».

Ἀνέστη Χριστός ὁ Θεός, ἵνα τὸ θεῖον ἀποκαλυφθῇ τῷ ἀνθρώπῳ, ἵνα σπαρῇ ἡ ἀθανασία τοῖς θνητοῖς, ἵνα ἐναρμονισθῇ τὸ πραγματικόν πρὸς τὸ ἰδεώδες, τὸ γήϊνον πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς θυσίας. Καί ἂν γεννώμεθα ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ προέλευσις ἡμῶν καί ἡ σύστασις ἐστὶν οὐρανία. Καί ἂν ὑπέικωμεν τῷ θανάτῳ, ἀνήκομεν τῇ αἰωνιότητι. Ἡ δὲ ζωὴ ἡ αἰώνιος εἶναι νά γνωρίσωμεν τόν οὐράνιον Πατέρα καί **Ὁν Ἐκεῖνος ἀπέστειλεν ἡμῖν Ἰησοῦν, τόν Υἱόν Αὐτοῦ**. Ὁ Σταυρός καί ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἀποτελοῦσι τὸ ἀριστουργημα καί τὴν ἀποκάλυψιν τῆς σοφίας, τῆς δυνάμεως καί τῆς ἀγαθωσύνης τοῦ Θεοῦ, τὴν μεγαλυτέραν ἔκφρασιν τῆς ἀγάπης, τὴν μοναδικὴν ἐλπίδα. Εἰς ταῦτα συνοψίζεται ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ. Ταῦτα τυγχάνουσι τὸ μοναδικόν μυστικόν τοῦ θριάμβου, ὃν καλεῖται νά καταγάγῃ ὁ

μαθητῆς Ἐκείνου ἐναντίον τοῦ κόσμου. Ὁ Σταυρός καί ἡ Ἀνάστασις εἶναι τὸ φῶς, ἡ σωτηρία, ἡ ζωὴ.

«Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ». Ἀγαλλιασώμεθα ἐν αὐτῇ, ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, οὐ τὰ σεπτὰ καί ἅγια Πάθη, ἀπαριστῶντα τὸ μέγα δράμα τῆς θείας οἰκονομίας, ἐν κατανύξει ψυχῆς παρηκολουθήσαμεν ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς κατὰ τὴν διανυθεῖσαν Ἁγίαν καί Μεγάλην Ἑβδομάδα, ἐκ τοῦ Μνημείου ὡς Νυμφίος ἐκ παστάδος προέκλυψε σήμερον, θανατώσας τὸν θάνατον καί συναναστήσας καί ἡμᾶς νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ.

Εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ καί σικριτήσωμεν ἐν ἀγαλλίασει ψυχῆς καί πνεύματος ὅτι τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ἡ σοφία καί ἡ δύναμις, ἐν τῇ Ἀναστάσει Αὐτοῦ ἔχαρισται τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς ἀθανασίας.

ΧΡΙΣΤΟΣ, ὁ τῆς Ἄειπαρθένου Μαρίας Υἱὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν!

ΧΡΙΣΤΟΣ, ὁ Ἐνυπόστατος Λόγος τῆς Τρισυποστάτου Θεότητος, **ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ!**

ΧΡΙΣΤΟΣ, ὁ γλυκὺς Διδάσκαλος τῆς Ναζαρέτ, ὁ τῆς χθὲς κατάδικος, ἤλοις προσηλωθεὶς καί θανὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην ἐφώτισε τοὺς κευθμῶνας συνέτριψε τὰ δεσμά, ἐνίκησε τὸν θάνατον **ΑΝΑΣΤΑΣ ΠΑΝΕΝΔΟΞΩΣ**.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Το ἀνέσπερον φῶς διέλυσε τὰ κελαινὰ ἐρέβη τοῦ σκοτούς. Ὁ θάνατος, ὁ στυγνὸς καί ἀποτρόπαιος κατεπόθη ὑπὸ τῆς ζωῆς. Ἡ οὐρανία ἀστραπή τῆς χαρᾶς ἀντανήρσε τὸ ἐκ τοῦ θανάτου ἄλγος.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΑΛΗΘΩΣ!

Αὐτὸ τὸ μέτρον, ὅπερ τὴν ἐπαύριον τῆς Πα-

ρασκευής, ημέρας του σεπτού Πάθους και της υπερτάτης θυσίας εν σώματι εξήτησαν **οί μιαιφόνιοι Θεοκτόνοι Άρχιερείς, Γραμματείς και Φαρισαίοι** παρά του ανωτάτου Ρωμαίου άρχοντος Ποντίου Πιλάτου, δηλαδή του Τάφου ή σφραγίσις και φρούρησις, διδάσκει πολλά και μεγάλα, διαφωτίζει δέ άπειρωσ τό ουράνιον, τό υπέρ ανθρωπίνην αντίληψιν γεγονός της Άναστάσεως! Και ως έπιχείρημα της σφραγίσεως του Τάφου προέταξαν ενόπιον του Ήγεμόνος ότι «έκεινος ό ΠΛΑΝΟΣ είπεν έτι ζών ΜΕΤΑ ΤΡΕΙΣ ΗΜΕΡΑΣ ΕΓΕΙΡΟΜΑΙ»

Άλλά δέν ήτο δυνατόν ό Βασιλεύς της Ζωής, της άμαρτίας ό άγιος νικητής νά κρατηθί υπό του θανάτου. Δέν ήτο δυνατόν τό αιώνιον, τό αιδιον και άνεσπερον φώς, έξιστάμενον της έαυτου φύσεως νά μείνη άλλοι-

ούμενον και άπολλύμενον εν τη χώρα του έρέβους. Και άληθώς, ή σκοτία διαλύεται πρό του φωτός. Ό θάνατος, ό στυγνός και άποτρόπαιος καταπίνεται υπό της Ζωής.

Ό αναμάρτητος Υίός της Παρθένου έλυσε τάς σφραγίδας του θανάτου, κατετρόπωσε και ένίκησε την παμφάγον του Άδου Δύναμιν, διότι εν τώ Ήησου δέν ευρέθη του θανάτου τό στοιχείον, δηλαδή, ή σύγκρουσις της βουλήσεως Αυτου προς την δούλησιν του Πατρός, την καθορίσασαν την τροχίαν της Ζωής **πρό πασών των έλλόγων συνειδήσεων.**

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, νικήσας τον θάνατον!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, νενίκηται ό ΄Αδης!

Χριστός Άνέστη, τέκνα ήμών αγαπητά.

Αυτῶ ή δόξα και τό κράτος και ή τιμή και ή προσκύνησις εις τούς αιώνας των αιώνων **Άμήν.**

† **Ό Θεσσαλονίκης Χρυσόστομος**

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΥ

Έξεδόθη ή **ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ** κατά των άναφυσισών Αιρέσεων τάς όποιάς άνεδίωσαν οί αίρετικοί Τριαδομάχοι, Χριστομάχοι, Έκκλησιολόγοι και Νεοεκκλησιολόγοι οικουμενιστοί.

Τά βασικότερα αίρετικά δόγματα αυτών είναι:

1) **Ό Θεάνθρωπος Ήησους Χριστός δέν είναι**

προαιώνιος. Δηλαδή ό Χριστός δέν είναι Θεός αλλά ένα κτίσμα και μέ όρισμένην και συγκεκριμένην ήλικίαν των 33 έτών.

2) **Δέν ύπήρξε Έκκλησία Θεού πρό Χριστού.** Παρά τό γεγονός ότι ή Άγία Γραφή αναφέρει ύπαρξιν έκκλησίας Θεού, ΄Υψίστου, Κυρίου κ.λ.π. εις την Παλαιάν Διαθήκην πολλάκις.

3) **Κεφαλή της Έκκλησίας του Χριστού είναι ή ανθρώπινος φύσις, (άπόσωπος), του Χριστού!!!** Πρωτάκουστον!

4) **Ό Χριστός παρουσιάζεται υπ' αυτών ως ξενο και άλλο πρόσωπον εκτός της Άγίας Τριάδος και μάλιστα έχθρικόν.** Διότι όπως διακηρύσσουν «**ό Χριστός δέν θά αφήση την Έκκλησίαν Του νά πέση στά χέρια της Άγίας Τριάδος**»!!!

5) **Ή Έκκλησία, (λέγονν), είναι κτίσμα δημιουργηθέν εν χρόνῳ.**

Τά μέλη του Σώματος της Έκκλησίας άγγελιοι και άνθρωποι είναι κτίσματα, αλλά ή Κεφαλή αυτης είναι ό ΘΕΟΣ. Και δι' αυτό ή Έκκλησία είναι ΘΕΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ οργανισμός και όχι ανθρώπινος. Εάν είναι **μόνον** κτίσμα τότε δέν είναι ή **ΜΙΑ ΑΓΙΑ ΚΑΘΟΛΙΚΗ** του Θεού Έκκλησία, αλλά μία οιαδήποτε ανθρώπινη συναξίς. Άλλά και ότι γίνεται εν χρόνῳ δέν είναι κτίσμα όπως τό φώς της Μεταμορφώσεως, τό Άγιον Πνεύμα εν ειδει Περιστεράς, αί πύρινοι γλώσσαί, τό φώς του θεόπτου Μωυσέως, όλα αί Θεοφάνεια εις την Παλαιάν και Καινήν Διαθήκην, καθώς όλα αυτά είναι ΄Ακτιστοι και ΄Αχρονοι ένεργεια του Θεού.

Έκτός αυτών εδημιούργησαν και κατασκεύασαν και άλλας παρεμφερείς αίρέσεις σχετικώς μέ τάς προηγούμενας.

Περί όλων αυτών αναφέρει λεπτομερώς ή Ποιμαντορική Έγκυκλίος της 3 Μαρτίου 2003

Τό έξώφυλλον
της Ποιμαντορικής Έγκυκλίου